

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 616

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 iunie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 428 din 17 iunie 2021 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 32/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Radiodifuziune.....	2-7
Decizia nr. 429 din 17 iunie 2021 referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune.....	8-13
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
42. — Ordin privind aprobarea Condițiilor-cadru de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de trader de gaze naturale	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 428

din 17 iunie 2021

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 32/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Radiodifuziune

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 32/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Radiodifuziune, sesizare formulată de grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat din Camera Deputaților și Senat, în temeiul prevederilor art. 146 lit. I) din Constituție și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr. 2/5701 din 18 mai 2021, secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale sesizarea formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.096 din 18 mai 2021 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.711L/2/2021.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate, cu privire la situația de fapt, autorii acesteia arată că, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (4) și ale art. 46 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, în aplicarea prevederilor art. 65 alin. (2) lit. f) din Constituție, Societatea Română de Radiodifuziune (SRR) a depus în Parlament rapoartele de activitate pentru anii 2017—2019 și rapoartele privind conturile de execuție bugetară. Birourile permanente reunite au înaintat Comisiei pentru cultură și media a Senatului și Comisiei pentru cultură, mijloace de informare în masă a Camerei Deputaților rapoartele de activitate, iar acestea au întocmit rapoartele comune. În ședința din 11 mai 2021, Camera Deputaților și Senatul, întrunite în ședință comună, au dezbătut și supus votului rapoartele mai sus menționate: Raportul de activitate al Societății Române de Radiodifuziune pe anul 2017 și Contul de execuție bugetară pe anul 2017 au fost respinse cu 176 de voturi pentru și 243 împotriva; Raportul de activitate al Societății Române de Radiodifuziune pe anul 2018, precum și Contul de execuție bugetară pe anul 2018 au fost respinse cu 174 de voturi pentru și 242 împotriva; Raportul de activitate al Societății Române de Radiodifuziune pe anul 2019 și Contul de execuție bugetară pe 2019 au fost respinse cu 168 de voturi pentru și 237 împotriva. În conformitate cu dispozițiile art. 46 alin. (7) din Legea nr. 41/1994, respingerea rapoartelor anuale a atras demiterea de drept a

Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune.

4. În aceeași zi, deși ora era înaintată, în mod abuziv, președinții celor două Camere ale Parlamentului au hotărât convocarea birourilor permanente reunite în vederea sesizării celor două comisii de specialitate ale Camerei Deputaților și Senatului pentru a dezbate propunerea de numire a unui director general interimar al Societății Române de Radiodifuziune. La insistențele grupurilor parlamentare ale Partidului Social Democrat a fost acordat un termen foarte scurt, contrar tuturor cutumelor parlamentare, de o oră, pentru a oferi posibilitatea mai multor candidați să își depună candidatura. Împotriva dispozițiilor regulamentare și legale, comisiile au înaintat în aceeași zi avizul comun prin care au analizat cele două candidaturi depuse și au propus plenului reunit al Parlamentului numirea în funcția de director general interimar al Societății Române de Radiodifuziune a domnului Popescu Liviu. Camera Deputaților și Senatul au votat în ședința comună din 11 mai 2021 numirea domnului Popescu Liviu în funcția de director general interimar al Societății Române de Radiodifuziune cu 237 de voturi pentru și 134 de voturi împotriva.

5. Ținând seama de situația de fapt prezentată și de conținutul prevederilor celor două articole care au fost avute în vedere la emiterea avizului comun al comisiilor de cultură și, ulterior, la adoptarea Hotărârii Parlamentului nr. 32/2021, autorii sesizării consideră că se impune constatarea de către Curtea Constituțională a încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Astfel, în cuprinsul avizului comun al Comisiei pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă a Camerei Deputaților și al Comisiei pentru cultură și media din cadrul Senatului, s-a menționat că audierea candidaților a avut ca temei alin. (3) al art. 21 și alin. (4) al art. 26 din Legea nr. 41/1994. Supus la vot, avizul a fost adoptat, iar prin Hotărârea Parlamentului nr. 32/2021 domnul Popescu Liviu a fost numit director general interimar al SRR pentru o durată de 6 luni, în temeiul art. 21 alin. (3) din Legea nr. 41/1994.

6. Or, art. 21 din Legea nr. 41/1994 reglementează o procedură specială cu privire la imposibilitatea numirii consiliului de administrație și numirea directorului general interimar, alin. (1) și (2) stabilind procedura de numire a consiliului de administrație în situația în care această procedură se întinde pe două legislaturi parlamentare, în vreme ce alin. (3) și (4) introduc dreptul Parlamentului, la propunerea comisiilor de specialitate, să numească un director general interimar, cu mandat bine definit, pe o perioadă de maximum 6 luni. Niciuna dintre prevederile normei invocate nu poate constitui temei legal al numirii unui director general interimar, pentru că se referă la procedura de numire începută într-o legislatură care se încheie și finalizată în legislatura următoare. Cu toate acestea, în urma votului plenului reunit a fost adoptată Hotărârea Parlamentului

nr. 32/2021, întemeiată pe art. 21 alin. (3) din lege. A admite că numirea se poate face în baza acestei norme echivalează cu o adăugare la Legea nr. 41/1994, prin crearea unei noi situații în care este numit un director general interimar al SRR.

7. Autorii mai susțin că nici dispozițiile art. 26 din Legea nr. 41/1994, care prevăd procedura specială privind ședințele consiliului de administrație, nu pot fi folosite drept temei pentru a justifica numirea unui director general interimar, întrucât nu au fost întrunite condițiile prevăzute de lege referitoare la sesizarea de către președintele-director general a unor disfuncționalități în activitatea consiliului de administrație. Or, inserarea în cuprinsul avizului comun a prevederilor art. 26 alin. (4) din Legea nr. 41/1994 nu poate constitui un temei legal pentru adoptarea Hotărârii Parlamentului nr. 32/2021, având în vedere că se referă la o situație specială, și anume când consiliul de administrație nu se poate întruni din lipsă de cvorum, astfel că, la solicitarea președintelui-director general, plenul reunit al Parlamentului poate adopta una dintre variantele propuse de comisiile de specialitate: înlocuirea unor membri sau dizolvarea consiliului de administrație.

8. Din parcurgerea dispozițiilor Legii nr. 41/1994 rezultă fără echivoc doar trei situații care pot oferi cadrul legal și constituțional de numire a unui director general interimar: art. 21, art. 26 și art. 46. Singura prevedere legală aplicabilă situației din data de 11 mai 2021 ar fi fost încadrarea în art. 46 alin. (7), având în vedere că au fost respinse de către plenul reunit al Parlamentului rapoartele de activitate și de execuție bugetară. Ar fi fost necesar ca, ulterior, să se declanșeze procedura de numire a unui nou Consiliu de administrație al SRR. Nimic nu a împiedicat majoritatea parlamentară ca, în cadrul unui Birou permanent reunit, să declanșeze această procedură, cu atât mai mult cu cât exista cvorum de ședință. În schimb, a fost numit un director general interimar prin interpretarea greșită a legii și încălcarea acesteia, întrucât niciunul dintre cele trei articole enunțate mai sus nu poate fi aplicat în speța de față. Dacă legiuitorul ar fi dorit să introducă și alte situații care să ducă la numirea unui director general interimar de către plenul reunit al Camerei Deputaților și Senatului, atunci acestea ar fi fost prevăzute în mod expres în textul legii.

9. În considerarea argumentelor expuse, autorii sesizării solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate și constatarea neconstituționalității Hotărârii Parlamentului României nr. 32/2021 privind numirea directorului general interimar al SRR, care a fost adoptată cu încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

10. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională a solicitat punctele de vedere ale birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului asupra sesizării de neconstituționalitate.

11. **Biroul permanent al Camerei Deputaților** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. 2/6.246 din 3 iunie 2021, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.540 din 3 iunie 2021. Analizând în mod sistematic dispozițiile hotărârii contestate și prevederile constituționale invocate, arată că autorii sesizării de neconstituționalitate invocă aceste prevederi pretins a fi încălcate într-o manieră pur formală, fără a argumenta respectivele încălcări sub forma unui conținut concret și efectiv, relevant din punct de vedere constituțional. Astfel, în critica de neconstituționalitate se invocă în mod formal dispozițiile art. 1 alin. (2), (3) și (5) din Constituție, încălcându-se astfel deciziile Curții Constituționale nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din

4 mai 2012, și Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012, care prevăd că „în susținerea criticii de neconstituționalitate trebuie să fie invocate dispozițiile cuprinse în Constituție”, iar „invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală ci efectivă”.

12. Consideră că motivele invocate de autorii sesizării nu pot constitui motive de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența constantă a Curții Constituționale, care a statuat că nu este de competența acesteia să intervină în procedura dezbaterilor parlamentare, nici cu privire la pretensele încălcări înregistrate în cadrul comisiilor și nici cu privire la alte prevederi regulamentare care privesc modul de organizare a dezbaterilor. Curtea a statuat că nu este de competența sa exercitarea controlului asupra actelor de aplicare a regulamentelor parlamentare, întrucât „ar încălca însuși principiul autonomiei regulamentare a celor două Camere, instituit prin art. 64 alin. (1) teza întâi din Legea fundamentală (Decizia Curții Constituționale nr. 786 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 12 iunie 2009)”. În virtutea principiului autonomiei regulamentare, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, „aplicarea regulamentului este o atribuție a Camerei Deputaților, așa încât contestațiile deputaților privind actele concrete de aplicare a prevederilor regulamentului sunt de competența exclusivă a Camerei Deputaților, aplicabile, în acest caz, fiind căile și procedurile parlamentare stabilite în propriul regulament”. Invocă jurisprudența prin care s-a constatat că nu este de competența Curții Constituționale să controleze modalitatea în care sunt puse în aplicare regulamentele celor două Camere ale Parlamentului în procesul legislativ și prin care Curtea a apreciat că regulamentele parlamentare constituie un ansamblu de norme juridice menite să organizeze și să disciplineze activitatea parlamentară cu privire, printre altele, la procedura de legiferare, de numire sau de investitură a celor mai importante instituții sau autorități publice în stat, precum și regulile de organizare și funcționare ale fiecărei Camere.

13. Biroul permanent al Camerei Deputaților precizează că, potrivit stenogramei ședinței comune a Birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului, la propunerea liderului Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat, domnul deputat Alfred-Robert Simonis, în cadrul ședinței din 11 mai 2021, s-a avut în vedere obținerea unui consens în ceea ce privește acordarea unui termen rezonabil pentru depunerea candidaturilor pentru funcția de director general interimar, procedură cu care atât liderul grupului parlamentar în cauză, cât și ceilalți membri ai Biroului permanent reunit au fost de acord, votându-se astfel în consecință. De asemenea, conform stenogramei ședinței comune a celor două Camere ale Parlamentului, s-a propus suplimentarea ordinii de zi în sensul desemnării conducerii interimare pentru SRR, aceasta fiind votată în plen cu un număr de 245 de voturi „pentru”, 170 de voturi „contra”, 0 abțineri, 0 — „nu votez”. Având în vedere avizul întocmit de comisiile de specialitate referitoare la respingerea rapoartelor de activitate și a conturilor de execuție ale SRR, precum și propunerea celor două comisii de numire a domnului Popescu Liviu în funcția de director general interimar al SRR, Birourile permanente reunite ale celor două Camere ale Parlamentului, în temeiul art. 44 alin. (4) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, au procedat la verificarea și numărarea voturilor exprimate de către

deputați și senatori, prin vot secret cu buletine de vot. Astfel, cele două Camere ale Parlamentului au numit directorul general interimar conform normelor constituționale, legale și regulamentare.

14. De asemenea, din examinarea hotărârii criticate prin raportare la prevederile constituționale și la jurisprudența Curții Constituționale, Biroul permanent al Camerei Deputaților remarcă faptul că SRR nu este o instituție „de rang constituțional” și, ca urmare, procedura de numire a membrilor săi este de rang legal. În aceste condiții, ținând seama de jurisprudența instanței de contencios constituțional, concretizată prin Decizia nr. 1.094 din 20 decembrie 2012, hotărârile care nu se referă la instituții și autorități de rang constituțional pot fi cenzurate „numai din punctul de vedere al exigențelor procedurale și substanțiale stabilite expres prin textul Constituției”.

15. Totodată, consideră că Hotărârea Parlamentului României nr. 32/2021 reprezintă o hotărâre cu caracter individual, categorie în rândul căreia se includ cele privind alegerea sau numirea într-o funcție, revocarea din funcție, precum și cele referitoare la validarea în funcții, iar, „potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, acest tip de hotărâri nu este supus controlului de constituționalitate”.

16. Biroul permanent al Camerei Deputaților precizează că „dispozițiile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 41/1994 prevăd o situație generală care implică ducerea la termen a mandatului consiliului de administrație fără a implica corelativ incidența unei situații speciale prevăzute la art. 46 alin. (7) care prevede demiterea de drept a consiliului prin respingerea rapoartelor de activitate și a conturilor de execuție”. De asemenea, invocarea de către autorii sesizării a „prevederilor art. 26 din lege cu privire la consiliul de administrație este irelevantă deoarece, potrivit legii, demiterea de drept presupune nonexistența unui consiliu de administrație, un consiliu la care nu ne putem raporta la momentul numirii directorului general interimar”. Mai mult, potrivit art. 19 din Legea nr. 41/1994, „procedura de numire a unui consiliu de administrație reprezintă o procedură standard ce necesită parcurgerea unor etape și implică timp, fapt ce ar fi în detrimentul societății de interes public aflată într-o situație excepțională, ce ar putea duce la blocarea întregii activități. Din aceste considerente, Parlamentul a procedat corespunzător, legal și în deplinătatea atribuțiilor sale, prin numirea unui director general interimar pe o perioadă de maximum 6 luni pentru a evita un colaps în activitatea acestei societăți”.

17. Așadar, având în vedere concluziile de principiu desprinse din jurisprudența constantă a Curții Constituționale, solicită să se constate că sesizarea de neconstituționalitate nu îndeplinește condițiile de admisibilitate necesare și propune respingerea acesteia ca inadmisibilă.

18. **Biroul permanent al Senatului** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. BP866 din 7 iunie 2021, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.691 din 7 iunie 2021, în care susține că Hotărârea Parlamentului României nr. 32/2021 corespunde dispozițiilor constituționale și regulamentare și, în consecință, solicită Curții Constituționale să respingă sesizarea formulată ca inadmisibilă. Arată că, pentru a fi admisibilă, norma de referință ar fi trebuit să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârea criticată, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte; așadar, criticile ar fi trebuit să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală ori regulamentară.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile Hotărârii Parlamentului României nr. 32/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Radiodifuziune, precum și prevederile Constituției, reține următoarele:

19. Potrivit Adresei nr. 2/5.701 din 18 mai 2021, secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 32/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Radiodifuziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 491 din 11 mai 2021, care are următorul conținut:

„Art. 1. — (1) *Domnul Popescu Liviu se numește în funcția de director general interimar al Societății Române de Radiodifuziune, începând cu data de 11 mai 2021, până la numirea de către Parlament a noului Consiliu de administrație al Societății Române de Radiodifuziune și a președintelui Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune.*

(2) *Durata interimatului nu poate să fie mai mare de 6 luni.*

Art. 2. — *Directorul general interimar al Societății Române de Radiodifuziune va exercita atribuțiile prevăzute la art. 28—30 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”*

20. Autorii sesizării susțin că hotărârea Parlamentului contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5), care consacră caracterul de stat de drept al statului român, respectiv principiul legalității și supremația Constituției.

21. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a sesizării referitoare la hotărârea Parlamentului trebuie realizată prin raportare la art. 146 lit. I) din Constituție și la art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori*”. Astfel, Curtea constată că actul juridic supus controlului este o hotărâre care aparține plenului reunit în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, sesizarea fiind formulată de grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat din cele două Camere, fiind semnată de liderii acestor grupuri, astfel că sunt întrunite condițiile referitoare la obiectul și titularul dreptului de sesizare a Curții Constituționale.

22. În continuare, Curtea va analiza îndeplinirea în prezenta cauză a condițiilor de admisibilitate a sesizării, care nu sunt stipulate explicit de lege, dar care reprezintă rezultatul interpretării textelor de lege, dată de Curte în jurisprudența sa anterioară. Sub acest aspect, o condiție de admisibilitate a sesizărilor privind neconstituționalitatea hotărârilor parlamentare o constituie relevanța constituțională a obiectului respectivelor hotărâri. Curtea a constatat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului, adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (a se vedea deciziile nr. 53 și nr. 54 din 25 ianuarie 2011,

publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 3 februarie 2011, Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012). De asemenea, Curtea a constatat că art. 27 din Legea nr. 47/1992 nu instituie vreo diferențiere între hotărârile parlamentare care pot fi supuse controlului Curții Constituționale sub aspectul domeniului în care au fost adoptate sau sub cel al caracterului normativ sau individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile a fi supuse controlului de constituționalitate, potrivit principiului *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*. În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizează hotărâri cu caracter individual sunt *de plano* admisibile (a se vedea și Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, precitată).

23. De asemenea, Curtea Constituțională a mai stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art. 27 din Legea nr. 47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate, dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală, ci efectivă (Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012 și Decizia nr. 628 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015).

24. Dispozițiile art. 31 alin. (5) din Constituție prevăd că *„Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică”*. Potrivit art. 1 și 2 din Legea nr. 41/1994, Societatea Română de Radiodifuziune este o persoană juridică înființată în scopul prestării unui serviciu public autonom de interes național. Chiar dacă denumirea persoanei juridice nu este cuprinsă în mod expres în textul Constituției, serviciul ca atare, precum și activitatea pe care aceasta o prestează sunt prevăzute în mod expres de art. 31 alin. (5) din Constituție. Totodată, controlul parlamentar asupra acesteia, precum și obligația de a fi organizată potrivit unei legi organice sunt prevăzute tot prin textul Constituției. Prin urmare, întrucât existența acestui serviciu public este prevăzută de norma constituțională, rezultă că Legea fundamentală a conferit acestuia o importanță constituțională (a se vedea Decizia nr. 733 din 22 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 15 februarie 2018).

25. În privința hotărârilor care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, Curtea a reținut că norma de referință, în cadrul controlului de constituționalitate exercitat, poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una infraconstituțională, ținând cont de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. O atare orientare a Curții este dată de domeniul de maximă importanță în care intervin aceste hotărâri — autorități și instituții de rang constituțional —, astfel încât și protecția constituțională oferită

autorităților sau instituțiilor fundamentale ale statului trebuie să fie una în consecință. Prin urmare, hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional pot fi supuse controlului de constituționalitate, chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională.

26. Raportându-se la reperele stabilite în jurisprudența sa, având în vedere că, în speță, hotărârea Parlamentului este un act cu caracter individual care vizează organizarea și funcționarea unei autorități de rang constituțional, iar critica de neconstituționalitate formulată vizează nemijlocit atât norme consacrate de Legea fundamentală, respectiv art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, cât și norme infraconstituționale, respectiv art. 21, art. 39 și art. 46 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, Curtea constată că sesizarea formulată îndeplinește condițiile de admisibilitate.

27. Prin urmare, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să se pronunțe, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. l) din Constituție și ale art. 3 alin. (2), art. 10, art. 27 și art. 28 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, asupra constituționalității Hotărârii Parlamentului României nr. 32/2021.

28. Cu privire la numirea membrilor Consiliului de administrație al SRR, Curtea reține că, potrivit art. 31 alin. (5) teza a treia din Constituție, *„Organizarea acestor servicii [n.r. serviciile publice de radio și de televiziune] și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică”*. În ceea ce privește modalitatea de exercitare a controlului parlamentar asupra activității SRR, art. 65 alin. (2) lit. k) din Constituție prevede că Parlamentul își desfășoară lucrările în ședințe comune, potrivit unui regulament adoptat cu votul majorității deputaților și senatorilor, pentru îndeplinirea altor atribuții care, potrivit Constituției sau regulamentului, se exercită în ședință comună, astfel că, în temeiul art. 13 pct. 21 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 25 martie 2020, *„Camera Deputaților și Senatul se întrunesc în ședințe comune pentru: [...] 21. efectuarea altor numiri în funcții care, potrivit legii, intră în competența Parlamentului”*.

29. Potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 41/1994, membrii Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, respectiv al Societății Române de Televiziune, *„sunt desemnați prin votul majorității deputaților și senatorilor în ședința comună a celor două Camere”*, după o procedură stabilită de art. 19 alin. (2)—(6) din lege. Potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (7), *„Președintele Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, respectiv al Societății Române de Televiziune, se numește de către Parlament, în ședință comună, dintre membrii titulari ai consiliilor, la propunerea comisiilor permanente de specialitate, cu respectarea procedurilor de audiere și de vot prevăzute în acest articol”*, iar conform art. 18 alin. (3), *„Președintele consiliului de administrație este directorul general al societății”*. În fine, art. 20 alin. (1) din lege prevede că *„Membrii consiliului de administrație sunt numiți pe o perioadă de 4 ani”*.

30. Referitor la procedura parlamentară aplicabilă, dispozițiile art. 99 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului prevăd că *„dezbaterea, în ședința comună a Camerelor Parlamentului, a propunerilor de numiri și*

alegeri în funcțiile prevăzute la art. 13 pct. 8, 9, 20 și 21 se face pe baza raportului comun întocmit de comisiile permanente de specialitate ale celor două Camere”, iar art. 100 stabilește că „votul este secret și se exercită prin buletine de vot”.

31. În ceea ce privește situația de fapt și de drept care a generat adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr. 32/2021, Curtea reține că în ședința din 11 mai 2021, Camera Deputaților și Senatul, întrunite în ședință comună, au dezbătut și supus votului rapoartele de activitate ale Societății Române de Radiodifuziune, împreună cu conturile de execuție bugetară pe anii 2017—2019. Prin Hotărârea nr. 20 din 11 mai 2021 pentru respingerea Raportului de activitate și a Contului de execuție bugetară ale Societății Române de Radiodifuziune pe anul 2019, Hotărârea nr. 23 din 11 mai 2021 pentru respingerea Raportului de activitate și a Contului de execuție bugetară ale Societății Române de Radiodifuziune pe anul 2018, Hotărârea nr. 24 din 11 mai 2021 pentru respingerea Raportului de activitate și a Contului de execuție bugetară ale Societății Române de Radiodifuziune pe anul 2017, cu majoritatea voturilor deputaților și senatorilor prezenți, Parlamentul a respins rapoartele, astfel că, în conformitate cu dispozițiile art. 46 alin. (7) din Legea nr. 41/1994, Consiliul de administrație al Societății Române de Radiodifuziune a fost demis de drept, fapt constatat în art. 2 din Hotărârea nr. 20 din 11 mai 2021.

32. Ulterior, președinții celor două Camere ale Parlamentului au convocat birourile permanente reunite în vederea sesizării celor două comisii de specialitate ale Camerei Deputaților și Senatului pentru a dezbate propunerea de numire a unui director general interimar al Societății Române de Radiodifuziune. Comisiile au înaintat în aceeași zi avizul comun prin care au propus plenului reunit al Parlamentului numirea în funcția de director general interimar a domnului Popescu Liviu. Camera Deputaților și Senatul au votat în ședința comună din 11 mai 2021 numirea domnului Popescu Liviu în funcția de director general interimar al Societății Române de Radiodifuziune cu 237 de voturi pentru și 134 de voturi împotriva. Analizând preambulul hotărârii supuse controlului de constituționalitate, Curtea observă că Senatul și Camera Deputaților, în ședința comună, și-au întemeiat hotărârea de numire a directorului general interimar al Societății Române de Radiodifuziune pe dispozițiile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 41/1994, potrivit cărora *„Când situația prevăzută la alin. (1) [procedura de numire a consiliului de administrație nu este definitivată de către Parlament în decursul legislaturii în care a fost declanșată, n.n.] intervine într-un moment în care, din diferite motive, nu există nici consiliu de administrație, nici președinte legal numit, Parlamentul, la propunerea comisiilor permanente de specialitate, numește un director interimar, cu mandat bine definit”.*

33. Analizând dispozițiile Legii nr. 41/1994 care reglementează cadrul normativ cu privire la numirea unui director interimar al serviciilor publice de radio și de televiziune, Curtea observă că funcția de director general al societății poate fi ocupată interimar în trei ipoteze prevăzute expres.

34. Prima ipoteză este cea prevăzută de **art. 21 alin. (3)**, potrivit căruia Parlamentul, la propunerea comisiilor permanente de specialitate, numește un director interimar, cu mandat bine definit, în *situația în care procedura de numire a consiliului de administrație nu este definitivată de către Parlament în decursul legislaturii în care a fost declanșată și, din diferite motive, nu există nici consiliu de administrație și nici președinte legal numit.* Norma condiționează numirea interimară a directorului general de îndeplinirea a *două condiții cumulative: (i) inexistența unui*

consiliu de administrație și a unui președinte/director general legal numiți (respectiv potrivit art. 19 din Legea nr. 41/1994) și (ii) procedura de numire a consiliului de administrație nu a fost definitivată de către Parlament în decursul legislaturii în care a fost declanșată. Într-o atare împrejurare, legea stabilește că, în ceea ce privește consiliul de administrație, dacă acesta se află în ipoteza în care îi expiră mandatul, mandatul său se prelungește până la numirea noului consiliu de administrație, în temeiul art. 21 alin. (2) din lege, iar în ceea ce privește funcția de director general, Parlamentul numește un interimar, în temeiul art. 21 alin. (3) din lege. Prelungirea mandatului sau durata interimatului nu poate fi mai mare de 6 luni, potrivit art. 21 alin. (4), și durează până la numirea noului consiliu de administrație, potrivit art. 21 alin. (2). Dispozițiile art. 21 din Legea nr. 41/1994 nu prevăd posibilitatea prelungirii mandatului consiliului de administrație pentru ipotezele în care mandatul a încetat din alte motive decât expirarea mandatului.

35. Cea de-a doua ipoteză este cea prevăzută de **art. 26 alin. (4)**, potrivit căreia Parlamentul poate numi un director general interimar în situația în care **(i)** a dizolvat consiliul de administrație, la propunerea comisiilor pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă ale celor două Camere, ca urmare a sesizării formulate de către președintele consiliului de administrație (directorul general) cu privire la neîntrunirea cvorumului de ședință la lucrările consiliului de administrație, și **(ii) nu păstrează în funcția de director general pe președintele consiliului de administrație dizolvat.** În această ipoteză, funcția de director general interimar se exercită până la numirea noului consiliu de administrație, care se va realiza în termen de 60 de zile de la dizolvarea vechiului consiliu, potrivit art. 26 alin. (3) din lege.

36. În fine, cea de-a treia ipoteză este cea prevăzută de **art. 46 alin. (8)**, potrivit căreia birourile permanente ale Senatului și Camerei Deputaților numesc un director general interimar al societății în situația în care **(i)** consiliul de administrație anterior a fost demis ca urmare a respingerii de către Parlament a raportului anual de activitate, împreună cu contul de execuție bugetară și **(ii) plenul Camerelor reunite ale Parlamentului nu se întrunește din lipsă de cvorum legal** pentru numirea unui nou consiliu de administrație. În acest caz, numirea nu se realizează de Parlament, ci de birourile permanente ale celor două Camere și se dispune pe o perioadă de 60 de zile. Cu privire la cvorumul legal de ședință, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 54 alin. (1) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, *„în toate cazurile în care Camera Deputaților și Senatul, în ședințe comune, adoptă legi, hotărâri sau moțiuni de cenzură trebuie să fie prezenți cel puțin jumătate plus unu din membrii care compun cele două Camere ale Parlamentului”.*

37. Examinând ipotezele reglementate de lege, Curtea reține că interimatul funcției de director general al SRR intervine în **trei cazuri strict determinate de lege** (procedura de numire a consiliului de administrație nu a fost definitivată de către Parlament în decursul legislaturii în care a fost declanșată; Parlamentul nu păstrează în funcția de director general pe președintele consiliului de administrație dizolvat; respectiv, plenul Camerelor reunite ale Parlamentului nu se întrunește din lipsă de cvorum legal, după demiterea de drept a consiliului de administrație), a căror incidență atrage **organul competent să facă numirea** (Parlamentul, în ședința comună a celor două Camere, pentru primele două ipoteze, respectiv birourile permanente ale celor două Camere, pentru cea de-a treia ipoteză) și **durata mandatului directorului general interimar**

(până la numirea noului consiliu de administrație, dar nu mai mult de 6 luni, în cazul primei ipoteze; până la numirea noului consiliu de administrație, care se va realiza în termen de 60 de zile de la dizolvarea vechiului consiliu, în cazul celei de-a doua ipoteze; respectiv, 60 de zile, în cazul demiterii de drept a consiliului de administrație).

38. Raportând considerentele de principiu, care se desprind din analiza dispozițiilor legale incidente, la situația de fapt și de drept din cauză, Curtea constată că procedura de control parlamentar asupra activității serviciului național de radiodifuziune a vizat rapoartele anuale, împreună cu conturile de execuție bugetară ale SRR, întocmite în baza art. 46 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 41/1994. Acestea, cu avizul comisiilor pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă, au fost supuse dezbaterii și aprobării celor două Camere reunite, în temeiul art. 46 alin. (3) din lege. Având în vedere rezultatul votului deputaților și senatorilor prezenți, rapoartele de activitate împreună cu conturile de execuție bugetară pe anii 2017—2019 au fost respinse, fapt ce a atras incidența dispozițiilor art. 46 alin. (7) din lege, respectiv demiterea de drept a Consiliului de administrație al SRR.

39. Ca efect al demiterii, Parlamentul ar fi trebuit să declanșeze procedura reglementată de art. 19 și art. 20 din lege privind numirea unui nou consiliu de administrație. Curtea observă însă că, în cauză, plenul Camerelor reunite ale Parlamentului s-a întrunit în condiții de cvorum legal și a adoptat, cu majoritatea voturilor deputaților și senatorilor prezenți, Hotărârea nr. 32/2021, prin care a numit un director general interimar al SRR, stabilind în art. 1 alin. (2) din hotărâre că durata interimatului nu poate să fie mai mare de 6 luni.

40. Prin urmare, Curtea constată că, adoptând hotărârea criticată, **Parlamentul a încălcat dispozițiile legale incidente în cauză, respectiv art. 19 și art. 20 din lege, invocând aplicabilitatea dispozițiilor art. 21 alin. (3), care reglementează o situație specială, respectiv situația tranzitorie în care procedura de numire a consiliului de administrație care nu este definitivată de către Parlament în decursul legislaturii în care a fost declanșată este reluată după constituirea noului Parlament.** Or, este evident că interimatul funcției de director general al SRR dispus prin Hotărârea nr. 32/2021 urmează a se exercita pe durata legislaturii în care procedura de numire a unui nou

consiliu de administrație a fost declanșată, ipoteza constituirii unui nou Parlament în acest interval fiind exclusă.

41. Mai mult, Curtea constată că situația de fapt și de drept nu atrage nici incidența dispozițiilor art. 46 alin. (8) din lege, care au ca premisă demiterea consiliului de administrație ca urmare a respingerii rapoartelor de activitate ale SRR, întrucât în cauză nu s-a constatat lipsa de cvorum legal de ședință a plenului Camerelor reunite ale Parlamentului, care ar fi îndreptățit birourile permanente ale celor două Camere să numească directorul general interimar.

42. Curtea observă că, deși Parlamentul în întregul său și fiecare dintre cele două Camere ale acestuia se bucură de deplină autonomie în ceea ce privește stabilirea normelor juridice ce le guvernează organizarea și funcționarea, prin intermediul regulamentelor proprii sau al legilor speciale care guvernează modul de exercitare a atribuțiilor Parlamentului, **interpretarea și aplicarea normelor regulamentare și legale care instituie astfel de reguli procedurale trebuie realizate întotdeauna cu bună-credință, în spiritul unui comportament loial față de Legea fundamentală.** Într-o ipoteză contrară, rezultatul ar fi blocarea activității instituției, sub aspectul îndeplinirii atribuțiilor constituționale, cu consecințe negative asupra structurilor democratice pe care se întemeiază statul (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012). Or, **combinând dispoziții legale a căror incidență este determinată de îndeplinirea unor condiții distincte și care se exclud reciproc, Parlamentul nu a făcut decât o interpretare eronată a normelor legale referitoare la procedura de numire a unui nou Consiliu de administrație al SRR, aplicându-le cu încălcarea principiului constituțional care consacră caracterul obligatoriu al respectării legilor, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție.**

43. În concluzie, Curtea constată că, întemeindu-se pe dispoziții legale care nu au incidență în cauză, Hotărârea Parlamentului României nr. 32/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Radiodifuziune a fost adoptată cu nesocotirea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), care consacră principiul legalității și al supremației Legii fundamentale, precum și a dispozițiilor art. 19 și art. 20 din Legea nr. 41/1994.

44. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. l) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.c), al art. 27 alin. (1) și al art. 28 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea de neconstituționalitate formulată de grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat din Camera Deputaților și Senat și constată că Hotărârea Parlamentului României nr. 32/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Radiodifuziune este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Camerei Deputaților și președintelui Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iunie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 429

din 17 iunie 2021

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea sesizării de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune, sesizare formulată de grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat din Camera Deputaților și Senat, în temeiul prevederilor art. 146 lit. l) din Constituție și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr. 2/5.700 din 18 mai 2021, secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale sesizarea formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.097 din 18 mai 2021 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.712L/2/2021.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate, cu privire la situația de fapt, autorii acesteia arată că, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (4) și ale art. 46 alin. (3) din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, în aplicarea prevederilor art. 65 alin. (2) lit. f) din Constituție, Societatea Română de Televiziune (SRT) a depus în Parlament rapoartele de activitate pentru anii 2017—2019 și rapoartele privind conturile de execuție bugetară. Birourile permanente reunite au înaintat Comisiei pentru cultură și media a Senatului și Comisiei pentru cultură, mijloace de informare în masă a Camerei Deputaților rapoartele de activitate, iar acestea au întocmit rapoartele comune. În ședința din 11 mai 2021, Camera Deputaților și Senatul, întrunite în ședință comună, au dezbătut și supus votului rapoartele mai sus-menționate: Raportul de activitate al SRT pe anul 2017 și Contul de execuție bugetară pe anul 2017 au fost respinse cu 141 de voturi pentru și 247 de voturi împotriva; Raportul de activitate al SRT pe anul 2018, precum și Contul de execuție bugetară pe anul 2018 au fost respinse cu 144 de voturi pentru și 242 de voturi împotriva; Raportul de activitate al Societății Române de Televiziune pe anul 2019 și Contul de execuție bugetară pe 2019 au fost respinse cu 142 de voturi pentru și 239 de voturi împotriva. În conformitate cu dispozițiile art. 46 alin. (7) din Legea nr. 41/1994, respingerea rapoartelor anuale a atras demiterea de drept a Consiliului de administrație al SRT.

4. În aceeași zi, deși ora era înaintată, în mod abuziv, președinții celor două Camere ale Parlamentului au hotărât convocarea birourilor permanente reunite în vederea sesizării

celor două comisii de specialitate ale Camerei Deputaților și Senatului pentru a dezbate propunerea de numire a unui director general interimar al SRT. La insistențele grupurilor parlamentare ale Partidului Social Democrat a fost acordat un termen foarte scurt, contrar tuturor cutumelor parlamentare, de o oră, pentru a oferi posibilitatea mai multor candidați să își depună candidatura. Împotriva dispozițiilor regulamentare și legale, comisiile au înaintat în aceeași zi avizul comun prin care au analizat cele două candidaturi depuse și au propus plenului reunit al Parlamentului numirea în funcția de director general interimar a doamnei Săseanu Ramona. Camera Deputaților și Senatul au votat în ședința comună din 11 mai 2021 numirea doamnei Săseanu Ramona în funcția de director general interimar al SRT cu 240 de voturi pentru și 135 de voturi împotriva.

5. Ținând seama de situația de fapt prezentată și de conținutul prevederilor celor două articole care au fost avute în vedere la emiterea avizului comun al comisiilor de cultură și, ulterior, la adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2021, autorii sesizării consideră că se impune constatarea de către Curtea Constituțională a încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Astfel, în cuprinsul avizului comun al Comisiei pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă a Camerei Deputaților și al Comisiei pentru cultură și media din cadrul Senatului, s-a menționat că audierea candidaților a avut ca temei alin. (3) al art. 21 și alin. (4) al art. 26 din Legea nr. 41/1994. Supus la vot, avizul a fost adoptat, iar prin Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2021 doamna Săseanu Ramona a fost numit director general interimar al SRT pentru o durată de 6 luni, în temeiul art. 21 alin. (3) din Legea nr. 41/1994.

6. Or, art. 21 din Legea nr. 41/1994 reglementează o procedură specială cu privire la imposibilitatea numirii consiliului de administrație și numirea directorului general interimar, alin. (1) și (2) stabilind procedura de numire a consiliului de administrație în situația în care această procedură se întinde pe două legislaturi parlamentare, în vreme ce alin. (3) și (4) introduc dreptul Parlamentului, la propunerea comisiilor de specialitate, să numească un director general interimar, cu mandat bine definit, pe o perioadă de maximum 6 luni. Niciuna dintre prevederile normei invocate nu poate constitui temei legal al numirii unui director general interimar pentru că se referă la procedura de numire începută într-o legislatură care se încheie și finalizată în legislatura următoare. Cu toate acestea, în urma votului plenului reunit a fost adoptată Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2021 întemeiată pe art. 21 alin. (3) din lege. A admite că numirea se poate face în baza acestei norme echivalează cu o adăugare la Legea nr. 41/1994, prin crearea unei noi situații în care este numit un director general interimar al SRT.

7. Autorii mai susțin că nici dispozițiile art. 26 din Legea nr. 41/1992, care prevăd procedura specială privind ședințele consiliului de administrație, nu pot fi folosite drept temei pentru

a justifica numirea unui director general interimar, întrucât nu au fost întrunite condițiile prevăzute de lege referitoare la sesizarea de către președintele-director general a unor disfuncționalități în activitatea consiliului de administrație. Or, inserarea în cuprinsul avizului comun a prevederilor art. 26 alin. (4) din Legea nr. 41/1994 nu poate constitui un temei legal pentru adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2021, având în vedere că se referă la o situație specială, și anume când consiliul de administrație nu se poate întruni din lipsă de cvorum, astfel că, la solicitarea președintelui-director general, plenul reunit al Parlamentului poate adopta una dintre variantele propuse de comisiile de specialitate: înlocuirea unor membri sau dizolvarea consiliului de administrație.

8. Din parcurgerea dispozițiilor Legii nr. 41/1994 rezultă fără echivoc doar trei situații care pot oferi cadrul legal și constituțional de numire a unui director general interimar: art. 21, art. 26 și art. 46. Singura prevedere legală aplicabilă situației din data de 11 mai 2021 ar fi fost încadrarea în art. 46 alin. (7), având în vedere că au fost respinse de către plenul reunit al Parlamentului rapoartele de activitate și de execuție bugetară. Ar fi fost necesar ca, ulterior, să se declanșeze procedura de numire a unui nou Consiliu de administrație al SRT. Nimic nu a împiedicat majoritatea parlamentară ca, în cadrul unui Birou permanent reunit, să declanșeze această procedură, cu atât mai mult cu cât exista cvorum de ședință. În schimb, a fost numit un director general interimar prin interpretarea greșită a legii și încălcarea acesteia, întrucât niciunul dintre cele trei articole enunțate mai sus nu poate fi aplicat în speța de față. Dacă legiuitorul ar fi dorit să introducă și alte situații care să ducă la numirea unui director general interimar de către plenul reunit al Camerei Deputaților și Senatului, atunci acestea ar fi fost prevăzute în mod expres în textul legii.

9. În considerarea argumentelor expuse, autorii sesizării solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate și constatarea neconstituționalității Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune, care a fost adoptată cu încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

10. În conformitate cu dispozițiile art. 27 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională a solicitat punctele de vedere ale birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului asupra sesizării de neconstituționalitate.

11. **Biroul permanent al Camerei Deputaților** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. 2/6.247 din 3 iunie 2021, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.541 din 3 iunie 2021. Analizând în mod sistematic dispozițiile hotărârii contestate și prevederile constituționale invocate, arată că autorii sesizării de neconstituționalitate invocă aceste prevederi pretins a fi încălcate într-o manieră pur formală, fără a argumenta respectivele încălcări sub forma unui conținut concret și efectiv, relevant din punct de vedere constituțional. Astfel, în critica de neconstituționalitate se invocă în mod formal dispozițiile art. 1 alin. (2), (3) și (5) din Constituție, încălcându-se astfel deciziile Curții Constituționale nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, și Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012, care prevăd că „în susținerea criticii de neconstituționalitate trebuie să fie invocate dispozițiile cuprinse în Constituție”, iar „invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală ci efectivă”.

12. Consideră că motivele invocate de autorii sesizării nu pot constitui motive de neconstituționalitate, având în vedere jurisprudența constantă a Curții Constituționale, care a statuat că nu este de competența acesteia să intervină în procedura dezbaterilor parlamentare, nici cu privire la pretensele încălcări înregistrate în cadrul comisiilor și nici cu privire la alte prevederi regulamentare care privesc modul de organizare a dezbaterilor. Curtea a statuat că nu este de competența sa exercitarea controlului asupra actelor de aplicare a regulamentelor parlamentare, întrucât „ar încălca însuși principiul autonomiei regulamentare al celor două Camere, instituit prin art. 64 alin. (1) teza întâi din Legea fundamentală (Decizia Curții Constituționale nr. 786 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 12 iunie 2009)”. În virtutea principiului autonomiei regulamentare, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, „aplicarea regulamentului este o atribuție a Camerei Deputaților, așa încât contestațiile deputaților privind actele concrete de aplicare a prevederilor regulamentului sunt de competența exclusivă a Camerei Deputaților, aplicabile, în acest caz, fiind căile și procedurile parlamentare stabilite în propriul regulament”. Invocă jurisprudența prin care s-a constatat că nu este de competența Curții Constituționale să controleze modalitatea în care sunt puse în aplicare regulamentele celor două Camere ale Parlamentului în procesul legislativ și prin care Curtea a apreciat că regulamentele parlamentare constituie un ansamblu de norme juridice menite să organizeze și să disciplineze activitatea parlamentară cu privire, printre altele, la procedura de legiferare, de numire sau de investitură a celor mai importante instituții sau autorități publice în stat, precum și regulile de organizare și funcționare ale fiecărei Camere.

13. Biroul permanent al Camerei Deputaților precizează că, potrivit stenogramei ședinței comune a Birourilor permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului, la propunerea liderului Grupului parlamentar al Partidului Social Democrat, domnul deputat Alfred-Robert Simonis, în cadrul ședinței din 11 mai 2021, s-a avut în vedere obținerea unui consens în ceea ce privește acordarea unui termen rezonabil pentru depunerea candidaturilor pentru funcția de director general interimar, procedură cu care atât liderul grupului parlamentar în cauză, cât și ceilalți membri ai Biroului permanent reunit au fost de acord, votându-se astfel în consecință. De asemenea, conform stenogramei ședinței comune a celor două Camere ale Parlamentului, s-a propus suplimentarea ordinii de zi în sensul desemnării conducerii interimare pentru SRT, aceasta fiind votată în plen cu un număr de 245 de voturi „pentru”, 170 de voturi „contra”, 0 abțineri, 0 — „nu votez”. Având în vedere avizul întocmit de comisiile de specialitate referitoare la respingerea rapoartelor de activitate și a conturilor de execuție ale SRT, precum și propunerea celor două comisii de numire a doamnei Săseanu Ramona în funcția de director general interimar al SRT, Birourile permanente reunite ale celor două Camere ale Parlamentului, în temeiul art. 44 alin. (4) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, au procedat la verificarea și numărarea voturilor exprimate de către deputați și senatori, prin vot secret cu buletine de vot. Astfel, cele două Camere ale Parlamentului au numit directorul general interimar conform normelor constituționale, legale și regulamentare.

14. De asemenea, din examinarea hotărârii criticate prin raportare la prevederile constituționale și la jurisprudența Curții Constituționale, Biroul permanent al Camerei Deputaților remarcă faptul că SRT nu este o instituție „de rang constituțional” și, ca urmare, procedura de numire a membrilor săi este de rang legal. În aceste condiții, ținând seama de jurisprudența instanței de contencios constituțional, concretizată prin Decizia nr. 1.094 din 20 decembrie 2012, hotărârile care nu se referă la instituții și autorități de rang constituțional pot fi cenzurate „numai din punctul de vedere al exigențelor procedurale și substanțiale stabilite expres prin textul Constituției”.

15. Totodată, consideră că Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2021 reprezintă o hotărâre cu caracter individual, categorie în rândul căreia se includ cele privind alegerea sau numirea într-o funcție, revocarea din funcție, precum și cele referitoare la validarea în funcții, iar, „potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, acest tip de hotărâri nu este supus controlului de constituționalitate”.

16. Biroul permanent al Camerei Deputaților precizează că „dispozițiile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 41/1994 prevăd o situație generală care implică ducerea la termen a mandatului consiliului de administrație fără a implica corelativ incidența unei situații speciale prevăzute la art. 46 alin. (7) care prevede demiterea de drept a consiliului prin respingerea rapoartelor de activitate și a conturilor de execuție”. De asemenea, invocarea de către autorii sesizării a „prevederilor art. 26 din lege cu privire la consiliul de administrație este irelevantă deoarece, potrivit legii, demiterea de drept presupune nonexistența unui consiliu de administrație, un consiliu la care nu ne putem raporta la momentul numirii directorului general interimar”. Mai mult, potrivit art. 19 din Legea nr. 41/1994, „procedura de numire a unui consiliu de administrație reprezintă o procedură standard ce necesită parcurgerea unor etape și implică timp, fapt ce ar fi în detrimentul societății de interes public aflată într-o situație excepțională, ce ar putea duce la blocarea întregii activități. Din aceste considerente, Parlamentul a procedat corespunzător, legal și în deplinătatea atribuțiilor sale, prin numirea unui director general interimar pe o perioadă de maximum 6 luni pentru a evita un colaps în activitatea acestei societăți”.

17. Așadar, având în vedere concluziile de principiu desprinse din jurisprudența constantă a Curții Constituționale, solicită să se constate că sesizarea de neconstituționalitate nu îndeplinește condițiile de admisibilitate necesare și propune respingerea acesteia ca inadmisibilă.

18. **Biroul permanent al Senatului** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. BP866 din 7 iunie 2021, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.691 din 7 iunie 2021, în care susține că Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2021 corespunde dispozițiilor constituționale și regulamentare și, în consecință, solicită Curții Constituționale să respingă sesizarea formulată ca inadmisibilă. Arată că, pentru a fi admisibilă, norma de referință ar fi trebuit să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârea criticată, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte; așadar, criticile ar fi trebuit să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală ori regulamentară.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune, precum și prevederile Constituției, reține următoarele:

19. Potrivit Adresei nr. 2/5.700 din 18 mai 2021, secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 491 din 11 mai 2021, care are următorul conținut:

„Art. 1. — (1) *Doamna Săseanu Ramona se numește în funcția de director general interimar al Societății Române de Televiziune, începând cu data de 11 mai 2021, până la numirea de către Parlament a noului Consiliu de administrație al Societății Române de Televiziune și a președintelui Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune.*

(2) *Durata interimatului nu poate să fie mai mare de 6 luni.*

Art. 2. — *Directorul general interimar al Societății Române de Televiziune va exercita atribuțiile prevăzute la art. 28—30 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*”

20. Autorii sesizării susțin că hotărârea Parlamentului contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5), care consacră caracterul de stat de drept al statului român, respectiv principiul legalității și supremația Constituției.

21. Analiza îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a sesizării referitoare la hotărârea Parlamentului trebuie realizată prin raportare la art. 146 lit. I) din Constituție și la art. 27 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, a hotărârilor plenului Camerei Deputaților, a hotărârilor plenului Senatului și a hotărârilor plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori*”. Astfel, Curtea constată că actul juridic supus controlului este o hotărâre care aparține plenului reunit în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, sesizarea fiind formulată de grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat din cele două Camere, fiind semnată de liderii acestor grupuri, astfel că sunt întrunite condițiile referitoare la obiectul și titularul dreptului de sesizare a Curții Constituționale.

22. În continuare, Curtea va analiza îndeplinirea în prezenta cauză a condițiilor de admisibilitate a sesizării, care nu sunt stipulate explicit de lege, dar care reprezintă rezultatul interpretării textelor de lege, dată de Curte în jurisprudența sa anterioară. Sub acest aspect, o condiție de admisibilitate a sesizărilor privind neconstituționalitatea hotărârilor parlamentare o constituie relevanța constituțională a obiectului respectivelor hotărâri. Curtea a constatat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului, adoptate după conferirea noii competențe, hotărâri care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional (a se vedea deciziile nr. 53 și nr. 54 din 25 ianuarie 2011, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din

3 februarie 2011, Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 4 mai 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 684 din 3 octombrie 2012). De asemenea, Curtea a constatat că art. 27 din Legea nr. 47/1992 nu instituie vreo diferențiere între hotărârile parlamentare care pot fi supuse controlului Curții Constituționale sub aspectul domeniului în care au fost adoptate sau sub cel al caracterului normativ sau individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile a fi supuse controlului de constituționalitate, potrivit principiului *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*. În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizează hotărâri cu caracter individual sunt de *plano* admisibile (a se vedea și Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, precitată).

23. De asemenea, Curtea Constituțională a mai stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art. 27 din Legea nr. 47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate, dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie formală, ci efectivă (Decizia nr. 307 din 28 martie 2012, Decizia nr. 783 din 26 septembrie 2012 și Decizia nr. 628 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 22 ianuarie 2015).

24. Dispozițiile art. 31 alin. (5) din Constituție prevăd că „*Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică*”. Potrivit art. 1 și 2 din Legea nr. 41/1994, SRT este o persoană juridică înființată în scopul prestării unui serviciu public autonom de interes național. Chiar dacă denumirea persoanei juridice nu este cuprinsă în mod expres în textul Constituției, serviciul ca atare, precum și activitatea pe care aceasta o prestează sunt prevăzute în mod expres de art. 31 alin. (5) din Constituție. Totodată, controlul parlamentar asupra acesteia, precum și obligația de a fi organizată potrivit unei legi organice sunt prevăzute tot prin textul Constituției. Prin urmare, întrucât existența acestui serviciu public este prevăzută de norma constituțională, rezultă că Legea fundamentală a conferit acestuia o importanță constituțională (a se vedea Decizia nr. 733 din 22 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 15 februarie 2018).

25. În privința hotărârilor care prin obiectul lor vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, Curtea a reținut că norma de referință, în cadrul controlului de constituționalitate exercitat, poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una infraconstituțională, ținând cont de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție. O atare orientare a Curții este dată de domeniul de maximă importanță în care intervin aceste hotărâri — autorități și instituții de rang constituțional —, astfel încât și protecția constituțională oferită autorităților sau instituțiilor fundamentale ale statului trebuie să

fie una în consecință. Prin urmare, hotărârile plenului Camerei Deputaților, plenului Senatului și plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional pot fi supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională.

26. Raportându-se la reperatele stabilite în jurisprudența sa, având în vedere că, în speță, hotărârea Parlamentului este un act cu caracter individual care vizează organizarea și funcționarea unei autorități de rang constituțional, iar critica de neconstituționalitate formulată vizează nemijlocit atât norme consacrate de Legea fundamentală, respectiv art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, cât și norme infraconstituționale, respectiv art. 21, art. 39 și art. 46 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, Curtea constată că sesizarea formulată îndeplinește condițiile de admisibilitate.

27. Prin urmare, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să se pronunțe, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. l) din Constituție și ale art. 3 alin. (2), art. 10, art. 27 și art. 28 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, asupra constituționalității Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2021.

28. Cu privire la numirea membrilor Consiliului de administrație al SRT, Curtea reține că, potrivit art. 31 alin. (5) teza a treia din Constituție, „*Organizarea acestor servicii [n.r. serviciile publice de radio și de televiziune] și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică*”. În ceea ce privește modalitatea de exercitare a controlului parlamentar asupra activității SRT, art. 65 alin. (2) lit. k) din Constituție prevede că Parlamentul își desfășoară lucrările în ședințe comune, potrivit unui regulament adoptat cu votul majorității deputaților și senatorilor, pentru îndeplinirea altor atribuții care, potrivit Constituției sau regulamentului, se exercită în ședință comună, astfel că, în temeiul art. 13 pct. 21 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 25 martie 2020, „*Camera Deputaților și Senatul se întrunesc în ședințe comune pentru: [...] 21. efectuarea altor numiri în funcții care, potrivit legii, intră în competența Parlamentului*”.

29. Potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (1) din Legea nr. 41/1994, membrii Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, respectiv al Societății Române de Televiziune „*sunt desemnați prin votul majorității deputaților și senatorilor în ședința comună a celor două Camere*”, după o procedură stabilită de art. 19 alin. (2)—(6) din lege. Potrivit dispozițiilor art. 19 alin. (7), „*Președintele Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, respectiv al Societății Române de Televiziune, se numește de către Parlament, în ședință comună, dintre membrii titulari ai consiliilor, la propunerea comisiilor permanente de specialitate, cu respectarea procedurilor de audiere și de vot prevăzute în acest articol*”, iar conform art. 18 alin. (3), „*Președintele consiliului de administrație este directorul general al societății*”. În fine, art. 20 alin. (1) din lege prevede că „*Membrii consiliului de administrație sunt numiți pe o perioadă de 4 ani*”.

30. Referitor la procedura parlamentară aplicabilă, dispozițiile art. 99 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului prevăd că „*dezbaterea, în ședința comună a Camerelor Parlamentului, a propunerilor de numiri și*

alegeri în funcțiile prevăzute la art. 13 pct. 8, 9, 20 și 21 se face pe baza raportului comun întocmit de comisiile permanente de specialitate ale celor două Camere”, iar art. 100 stabilește că „votul este secret și se exercită prin buletine de vot”.

31. În ceea ce privește situația de fapt și de drept care a generat adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr. 31/2021, Curtea reține că în ședința din 11 mai 2021, Camera Deputaților și Senatul, întrunite în ședință comună, au dezbătut și supus votului rapoartele de activitate ale Societății Române de Televiziune, împreună cu conturile de execuție bugetară pe anii 2017—2019. Prin Hotărârea nr. 19 din 11 mai 2021 pentru respingerea Raportului de activitate și a Contului de execuție bugetară ale Societății Române de Televiziune pe anul 2019, Hotărârea nr. 21 din 11 mai 2021 pentru respingerea Raportului de activitate și a Contului de execuție bugetară ale Societății Române de Televiziune pe anul 2018, Hotărârea nr. 22 din 11 mai 2021 pentru respingerea Raportului de activitate și a Contului de execuție bugetară ale Societății Române de Televiziune pe anul 2017, cu majoritatea voturilor deputaților și senatorilor prezenți, Parlamentul a respins rapoartele, astfel că, în conformitate cu dispozițiile art. 46 alin. (7) din Legea nr. 41/1994, Consiliul de administrație al SRT a fost demis de drept, fapt constatat în art. 2 din Hotărârea nr. 19 din 11 mai 2021.

32. Ulterior, președinții celor două Camere ale Parlamentului au convocat birourile permanente reunite în vederea sesizării celor două comisii de specialitate ale Camerei Deputaților și Senatului pentru a dezbate propunerea de numire a unui director general interimar al SRT. Comisiile au înaintat în aceeași zi avizul comun prin care au propus plenului reunit al Parlamentului numirea în funcția de director general interimar a doamnei Săseanu Ramona. Camera Deputaților și Senatul au votat în ședința comună din 11 mai 2021 numirea doamnei Săseanu Ramona în funcția de director general interimar al SRT cu 240 de voturi pentru și 135 de voturi împotriva. Analizând preambulul hotărârii supuse controlului de constituționalitate, Curtea observă că Senatul și Camera Deputaților, în ședința comună, și-au întemeiat hotărârea de numire a directorului general interimar al SRT pe dispozițiile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 41/1994, potrivit cărora „*Când situația prevăzută la alin. (1) [procedura de numire a consiliului de administrație nu este definitivată de către Parlament în decursul legislaturii în care a fost declanșată, n.n.] intervine într-un moment în care, din diferite motive, nu există nici consiliu de administrație, nici președinte legal numit, Parlamentul, la propunerea comisiilor permanente de specialitate, numește un director interimar, cu mandat bine definit*”.

33. Analizând dispozițiile Legii nr. 41/1994 care reglementează cadrul normativ cu privire la numirea unui director interimar al serviciilor publice de radio și de televiziune, Curtea observă că funcția de director general al SRT poate fi ocupată interimar în trei ipoteze prevăzute expres.

34. Prima ipoteză este cea prevăzută de **art. 21 alin. (3)**, potrivit căruia Parlamentul, la propunerea comisiilor permanente de specialitate, numește un director interimar, cu mandat bine definit, în *situația în care procedura de numire a consiliului de administrație nu este definitivată de către Parlament în decursul legislaturii în care a fost declanșată și, din diferite motive, nu există nici consiliu de administrație și nici președinte legal numit*. Norma condiționează numirea interimară a directorului general de îndeplinirea a *două condiții cumulative*: **(i)** inexistența unui consiliu de administrație și a unui președinte/director general legal numiți (respectiv potrivit art. 19 din Legea nr. 41/1994) și **(ii)**

procedura de numire a consiliului de administrație nu a fost definitivată de către Parlament în decursul legislaturii în care a fost declanșată. Într-o atare împrejurare, legea stabilește că, în ceea ce privește consiliul de administrație, dacă acesta se află în ipoteza în care îi expiră mandatul, mandatul său se prelungește până la numirea noului consiliu de administrație, în temeiul art. 21 alin. (2) din lege, iar în ceea ce privește funcția de director general, Parlamentul numește un interimar, în temeiul art. 21 alin. (3) din lege. Prelungirea mandatului sau durata interimatului nu poate fi mai mare de 6 luni, potrivit art. 21 alin. (4), și durează până la numirea noului consiliu de administrație, potrivit art. 21 alin. (2). Dispozițiile art. 21 din Legea nr. 41/1994 nu prevăd posibilitatea prelungirii mandatului consiliului de administrație pentru ipotezele în care mandatul a încetat din alte motive decât expirarea mandatului.

35. Cea de-a doua ipoteză este cea prevăzută de **art. 26 alin. (4)**, potrivit căreia Parlamentul poate numi un director general interimar în situația în care **(i)** a dizolvat consiliul de administrație, la propunerea comisiilor pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă ale celor două Camere, ca urmare a sesizării formulate de către președintele consiliului de administrație (directorul general) cu privire la neîntrunirea cvorumului de ședință la lucrările consiliului de administrație, și **(ii) nu păstrează în funcția de director general pe președintele consiliului de administrație dizolvat**. În această ipoteză, funcția de director general interimar se exercită până la numirea noului consiliu de administrație, care se va realiza în termen de 60 de zile de la dizolvarea vechiului consiliu, potrivit art. 26 alin. (3) din lege.

36. În fine, cea de-a treia ipoteză este cea prevăzută de **art. 46 alin. (8)**, potrivit căreia birourile permanente ale Senatului și Camerei Deputaților numesc un director general interimar al societății în situația în care **(i)** consiliul de administrație anterior a fost demis ca urmare a respingerii de către Parlament a raportului anual de activitate, împreună cu contul de execuție bugetară și **(ii) plenul Camerelor reunite ale Parlamentului nu se întrunește din lipsă de cvorum legal** pentru numirea unui nou consiliu de administrație. În acest caz, numirea nu se realizează de Parlament, ci de birourile permanente ale celor două Camere și se dispune pe o perioadă de 60 de zile. Cu privire la cvorumul legal de ședință, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 54 alin. (1) din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, „*în toate cazurile în care Camera Deputaților și Senatul, în ședințe comune, adoptă legi, hotărâri sau moțiuni de cenzură trebuie să fie prezenți cel puțin jumătate plus unu din membrii care compun cele două Camere ale Parlamentului*”.

37. Examinând ipotezele reglementate de lege, Curtea reține că interimatul funcției de director general al SRT intervine în **trei cazuri strict determinate de lege** (procedura de numire a consiliului de administrație nu a fost definitivată de către Parlament în decursul legislaturii în care a fost declanșată; Parlamentul nu păstrează în funcția de director general pe președintele consiliului de administrație dizolvat; respectiv, plenul Camerelor reunite ale Parlamentului nu se întrunește din lipsă de cvorum legal, după demiterea de drept a consiliului de administrație), a căror incidență atrage **organul competent să facă numirea** (Parlamentul, în ședința comună a celor două Camere, pentru primele două ipoteze, respectiv birourile permanente ale celor două Camere, pentru cea de-a treia ipoteză) și **durata mandatului directorului general interimar** (până la numirea noului consiliu de administrație, dar nu mai mult de 6 luni, în cazul primei ipoteze; până la numirea noului

consiliu de administrație, care se va realiza în termen de 60 de zile de la dizolvarea vechiului consiliu, în cazul celei de-a doua ipoteze; respectiv, 60 de zile, în cazul demiterii de drept a consiliului de administrație).

38. Raportând considerentele de principiu, care se desprind din analiza dispozițiilor legale incidente, la situația de fapt și de drept din cauză, Curtea constată că procedura de control parlamentar asupra activității serviciului național de radiodifuziune a vizat rapoartele anuale, împreună cu conturile de execuție bugetară ale SRT, întocmite în baza art. 46 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 41/1994. Acestea, cu avizul comisiilor pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă, au fost supuse dezbaterii și aprobării celor două Camere reunite, în temeiul art. 46 alin. (3) din lege. Având în vedere rezultatul votului deputaților și senatorilor prezenți, rapoartele de activitate, împreună cu conturile de execuție bugetară pe anii 2017—2019, au fost respinse, fapt ce a atras incidența dispozițiilor art. 46 alin. (7) din lege, respectiv demiterea de drept a Consiliului de administrație al SRT.

39. Ca efect al demiterii, Parlamentul ar fi trebuit să declanșeze procedura reglementată de art. 19 și art. 20 din lege privind numirea unui nou consiliu de administrație. Curtea observă însă că, în cauză, plenul Camerelor reunite ale Parlamentului s-a întrunit în condiții de cvorum legal și a adoptat, cu majoritatea voturilor deputaților și senatorilor prezenți, Hotărârea nr. 31/2021, prin care a numit un director general interimar al SRT, stabilind în art. 1 alin. (2) din hotărâre că durata interimatului nu poate să fie mai mare de 6 luni.

40. Prin urmare, Curtea constată că, adoptând hotărârea criticată, **Parlamentul a încălcat dispozițiile legale incidente în cauză, respectiv art. 19 și art. 20 din lege, invocând aplicabilitatea dispozițiilor art. 21 alin. (3), care reglementează o situație specială, respectiv situația tranzitorie în care procedura de numire a consiliului de administrație care nu este definitivată de către Parlament în decursul legislaturii în care a fost declanșată este reluată după constituirea noului Parlament.** Or, este evident că interimatul funcției de director general al SRT, dispus prin Hotărârea nr. 31/2021, urmează a se exercita pe durata legislaturii în care procedura de numire a unui nou consiliu de administrație a fost declanșată, ipoteza constituirii unui nou Parlament în acest interval fiind exclusă.

44. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. l) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.c), al art. 27 alin. (1) și al art. 28 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea de neconstituționalitate formulată de grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat din Camera Deputaților și Senat și constată că Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președintelui Camerei Deputaților și președintelui Senatului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 iunie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

41. Mai mult, Curtea constată că situația de fapt și de drept nu atrage nici incidența dispozițiilor art. 46 alin. (8) din lege, care au ca premisă demiterea consiliului de administrație ca urmare a respingerii rapoartelor de activitate ale SRT, întrucât în cauză nu s-a constatat lipsa de cvorum legal de ședință a plenului Camerelor reunite ale Parlamentului, care ar fi îndreptățit birourile permanente ale celor două Camere să numească directorul general interimar.

42. Curtea observă că, deși Parlamentul în întregul său și fiecare dintre cele două Camere ale acestuia se bucură de deplină autonomie în ceea ce privește stabilirea normelor juridice ce le guvernează organizarea și funcționarea, prin intermediul regulamentelor proprii sau al legilor speciale care guvernează modul de exercitare a atribuțiilor Parlamentului, **interpretarea și aplicarea normelor regulamentare și legale care instituie astfel de reguli procedurale trebuie realizate întotdeauna cu bună-credință, în spiritul unui comportament loial față de Legea fundamentală.** Într-o ipoteză contrară, rezultatul ar fi blocarea activității instituției, sub aspectul îndeplinirii atribuțiilor constituționale, cu consecințe negative asupra structurilor democratice pe care se întemeiază statul (a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012). Or, **combinând dispoziții legale a căror incidență este determinată de îndeplinirea unor condiții distincte și care se exclud reciproc, Parlamentul nu a făcut decât o interpretare eronată a normelor legale referitoare la procedura de numire a unui nou Consiliu de administrație al SRT, aplicându-le cu încălcarea principiului constituțional care consacră caracterul obligatoriu al respectării legilor, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție.**

43. În concluzie, Curtea constată că, întemeindu-se pe dispoziții legale care nu au incidență în cauză, Hotărârea Parlamentului României nr. 31/2021 privind numirea directorului general interimar al Societății Române de Televiziune a fost adoptată cu nesocotirea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), care consacră principiul legalității și al supremației Legii fundamentale, precum și a dispozițiilor art. 19 și art. 20 din Legea nr. 41/1994.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea Condițiilor-cadru de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de trader de gaze naturale

Având în vedere prevederile art. 119 pct. 3 lit. f) și ale art. 122 alin. (1) lit. g) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. a) și ale art. 10 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Condițiile-cadru de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de trader de gaze naturale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Titularii licențelor pentru activitatea de trader de gaze naturale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului

ordin, iar direcțiile din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 15 iunie 2021.

Nr. 42.

ANEXĂ

CONDIȚII-CADRU de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de trader de gaze naturale

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul document stabilește condițiile în care este valabilă licența pentru activitatea de trader de gaze naturale, denumită în continuare *Licență*, și constituie parte integrantă din aceasta.

Art. 2. — Obiectul Licenței îl constituie acordarea drepturilor și stabilirea obligațiilor titularului Licenței în vederea desfășurării activității de trader de gaze naturale.

Art. 3. — Nu fac obiectul Licenței activitatea de furnizare a gazelor naturale la clienții finali și nici activitățile titularului Licenței privind consultanța, finanțarea și executarea anumitor lucrări la clienții săi care nu sunt specifice activității de trader de gaze naturale.

Art. 4. — Titularul Licenței este responsabil pentru respectarea prezentelor Condiții-cadru de valabilitate asociate licenței pentru activitatea de trader de gaze naturale, denumite în continuare *condiții*.

Art. 5. — (1) În sensul prezentelor condiții se utilizează următoarele abrevieri și termeni:

1. *ANRE* — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei;

2. *Lege* — Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare;

3. *Regulament* — Regulamentul pentru acordarea autorizațiilor de înființare și a licențelor în sectorul gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 199/2020.

(2) Abrevierile și termenii prevăzuți la alin. (1) se completează cu termenii definiți prin Lege și în legislația aplicabilă în sectorul gazelor naturale.

Art. 6. — Titularul Licenței nu poate deține simultan mai mult de o licență pentru activitatea de trader de gaze naturale și nu poate deține simultan o licență pentru activitatea de trader și o licență pentru activitatea de furnizare de gaze naturale emise de ANRE.

CAPITOLUL II Drepturi ale titularului Licenței

Art. 7. — Pe durata de valabilitate a Licenței, titularul Licenței beneficiază de drepturile stabilite prin Lege și legislația incidentă.

Art. 8. — Titularul Licenței are dreptul, în condițiile reglementărilor specifice, să desfășoare activitatea de trader exclusiv pe piața concurențială angro de gaze naturale.

Art. 9. — Titularul Licenței are dreptul să factureze și să încaseze contravaloarea gazelor naturale tranzacționate pe piața concurențială angro de gaze naturale.

Art. 10. — Deciziile ANRE cu privire la modificarea, suspendarea sau retragerea Licenței, precum și cele cu privire la aplicarea sancțiunilor generate de încălcarea prevederilor prezentelor condiții sau ale Legii pot fi atacate de titularul Licenței la instanța judecătorească de contencios administrativ, în condițiile legii.

CAPITOLUL III

Obligații ale titularului Licenței

Art. 11. — Pe durata de valabilitate a Licenței, titularul Licenței are toate obligațiile stabilite prin Lege, prin legislația incidentă, precum și prin reglementările în vigoare aprobate de ANRE.

Art. 12. — (1) Pe toată durata de valabilitate a Licenței, titularul Licenței va respecta prevederile:

- a) Licenței, împreună cu condițiile asociate acesteia;
- b) Legii;
- c) reglementărilor emise de ANRE;
- d) regulamentelor europene de directă aplicabilitate;
- e) standardelor și altor acte normative în vigoare în sectorul gazelor naturale sau impuse de cadrul normativ în vigoare.

(2) La cererea scrisă a ANRE, titularul Licenței participă, în condițiile prevăzute în cerere, la elaborarea sau revizuirea reglementărilor aprobate de ANRE ori a altor acte normative din sectorul gazelor naturale.

Art. 13. — (1) Titularului Licenței îi este interzis să inițieze și/sau să transmită oferte, precum și să încheie contracte care conțin prevederi ce contravin obligațiilor din Licență sau reglementărilor ANRE.

(2) Titularului Licenței îi este interzis să utilizeze practici comerciale incorecte sau înșelătoare.

Art. 14. — Titularul Licenței are obligația să transfere instituțiilor în drept, conform actelor normative în vigoare, taxele colectate și impozitele.

Art. 15. — Titularul Licenței are obligația să desfășoare activitatea de trader de gaze naturale pe bază de contracte comerciale, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 16. — Pentru activitățile ce fac obiectul Licenței, titularul Licenței are obligația menținerii unei evidențe contabile separate de cea asociată altor activități.

Art. 17. — Titularul Licenței are obligația să se asigure că nu are loc subvenționarea încrucișată între activitățile care fac obiectul Licenței și alte activități ale titularului Licenței sau alți operatori economici asociați/operatori economici afiliați ai titularului Licenței sau alți titulari de licență din sectorul gazelor naturale care, direct sau indirect, pot deține, la un moment dat, acțiuni la titularul Licenței.

Art. 18. — (1) Titularul Licenței are obligația să furnizeze corect și complet orice informații, înregistrări și documente solicitate de ANRE, care îi sunt necesare în exercitarea atribuțiilor sale.

(2) Titularul Licenței are obligația să îndeplinească măsurile dispuse de ANRE și să dea curs convocărilor adresate de către aceasta.

Art. 19. — (1) Titularul Licenței are obligația să se asigure că informațiile obținute de acesta în cursul desfășurării activității care face obiectul Licenței nu sunt transmise unor persoane neautorizate să primească astfel de informații, fapta constituind contravenție conform prevederilor Legii; obligația de confidențialitate care revine titularului Licenței nu aduce atingere dreptului operatorilor economici afiliați sau asociați cu titularul Licenței de a efectua consolidarea conturilor în conformitate cu reglementările naționale sau cu privire la piața de capital aplicabile acestor operatori economici afiliați sau asociați.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) cazurile când:

a) se obține consimțământul scris al persoanei ale cărei interese pot fi afectate de diseminarea informației;

b) informația trebuie transmisă în cursul îndeplinirii obligațiilor privind desfășurarea activităților care fac obiectul Licenței.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și în raport cu operatorii economici asociați titularului Licenței, care pot dobândi, prin utilizarea acestor informații, avantaje nejustificate pe piața gazelor naturale sau pot crea avantaje comerciale nejustificate unor terți, prin divulgarea informațiilor către aceștia.

(4) Titularul Licenței are obligația de a nu abuza de sistemul clasificării informațiilor și de a permite asigurarea transparenței informațiilor publice.

Art. 20. — (1) Titularul Licenței are obligația de a notifica ANRE intenția de a efectua modificări ale statutului juridic, în sensul fuziunii/divizării/transformării, precum și orice vânzare sau transfer de active sau alte operațiuni cu respectarea prevederilor Regulamentului.

(2) Titularul Licenței are obligația de a notifica ANRE, în termen de 5 zile lucrătoare, orice modificări ale denumirii, sediului sau datelor de contact.

Art. 21. — Titularului Licenței îi este interzis să se angajeze în practici anticoncurențiale pe piața de gaze naturale și să împiedice sau să încerce să împiedice, în mod ilicit, alți titulari de licențe sau potențiali competitori să se angajeze în activitatea de trader de gaze naturale, cu respectarea prevederilor legale referitoare la concurență.

CAPITOLUL IV

Constituirea și menținerea resurselor financiare

Art. 22. — (1) Titularul Licenței este obligat să mențină resursele financiare necesare participării la piața de gaze naturale.

(2) Resursele financiare prevăzute la alin. (1) se constituie în conformitate cu reglementările în vigoare aplicabile participanților la piața de gaze naturale.

(3) Indiferent de forma în care s-au constituit resursele financiare, valoarea acestora nu va putea fi, în niciun moment, mai mică de 25% din valoarea cifrei de afaceri realizate în ultimele 12 luni de activitate ca trader de gaze naturale, dar nu mai puțin de 100.000 euro, sumă care provine din una sau mai multe resurse, conform prevederilor Regulamentului.

(4) ANRE poate să solicite titularului Licenței, în orice moment, pe toată durata de valabilitate a Licenței, documente care să dovedească constituirea și menținerea resurselor financiare prevăzute la alin. (1).

(5) ANRE poate să solicite motivat titularului Licenței revizuirea formei și valorii resurselor financiare, dacă se modifică condițiile avute în vedere la emiterea Licenței.

CAPITOLUL V

Suspendarea/Retragerea Licenței

Art. 23. — (1) ANRE poate suspenda/retrage Licența în cazurile prevăzute în Regulament, procedând conform prevederilor acestuia.

(2) ANRE comunică titularului Licenței suspendarea/retragerea Licenței, motivele de suspendare/retragere, precum și condițiile pe care titularul Licenței trebuie să le îndeplinească pentru încetarea suspendării.

(3) ANRE poate dispune încetarea suspendării Licenței după ce titularul Licenței face dovada îndeplinirii condițiilor de încetare a suspendării.

CAPITOLUL VI

Modificarea Licenței

Art. 24. — (1) Ca urmare a unei cereri scrise a titularului Licenței sau din proprie inițiativă, ANRE poate modifica Licența procedând conform prevederilor Regulamentului.

(2) În cazul unor modificări ale statutului titularului Licenței, determinate de fuziunea, divizarea, transformarea sau schimbarea denumirii, ANRE examinează cererea de modificare și documentația anexată acesteia și dispune, dacă solicitarea este întemeiată, după caz:

- a) modificarea Licenței;
- b) acordarea unei licențe noi.

Art. 25. — Modificările Licenței inițiate de ANRE ca urmare a modificării condițiilor existente la data acordării acesteia (legislația primară și secundară și hotărâri judecătorești) sau ca urmare a unor evenimente care afectează substanțial piața gazelor naturale vor fi notificate titularului Licenței conform prevederilor Regulamentului.

CAPITOLUL VII

Căi de comunicare

Art. 26. — (1) În relația cu ANRE, orice comunicare sau altă informație solicitată a cărei transmitere este permisă în prezentele condiții se va realiza în scris, în limba română, putând fi transmisă în una dintre următoarele forme:

- a) pe suport hârtie transmis/depus la registratura ANRE;

b) prin e-mail la o adresă publicată pe pagina de internet a ANRE (documentele originale se certifică cu semnătură electronică);

c) pe suport magnetic (CD/DVD/memory stick) transmis/depus la registratura ANRE (documentele originale se certifică cu semnătură electronică);

d) prin încărcare pe pagina de internet a ANRE (documentele originale se certifică cu semnătură electronică);

e) prin încărcare în platforma punctului de contact unic electronic — PCUe.

(2) Titularul Licenței poate solicita ANRE utilizarea pentru comunicare a unei adrese de corespondență diferite de cea a sediului social, dacă aceasta este înregistrată ca punct de lucru al societății.

CAPITOLUL VIII

Tarife și contribuții

Art. 27. — (1) Pe toată durata de valabilitate a Licenței, titularul Licenței va plăti contribuțiile și tarifele stabilite prin ordin al președintelui ANRE. Neplata acestora până la termenele stabilite prin reglementările în vigoare poate atrage suspendarea Licenței.

(2) În cazul în care titularul Licenței nu plătește sumele datorate conform alin. (1) în termen de un an de la data emiterii facturii, ANRE poate retrage Licența de trader de gaze naturale.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,
e-mail: pierderiacte@ramo.ro, concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

